

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX • № 41 (2613). ЧЕТВЕР, 5 КВІТНЯ 1979 РОКУ. • Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ПРОПАГАНДИСТ І АГІТАТОР — П'ЯТИРІЧЦІ

Нині на Кіровоградщині в 1277 комсомольських політгуртках і семінарах навчається близько 33 тисяч юнаків та дівчат. Аудиторія особлива — молодіжна. Люди здіблішого і середньої освіти, добре поінформовані в подіях внутрішньополітичного і міжнародного життя. І в той же час люди, які прагнуть підвищувати свій ідейно-політичний рівень, оволодіти марксистсько-ленінською теорією.

«Неможливо переоцінити значення глибокого і систематичного засвоєння цієї революційної науки, — сказав на XVIII з'їзді ВЛКСМ Леонід Ілліч Брежнєв. — Свідомого, вдумливого засвоєння, а не механічного заучування окремих істин і формул».

Навчальний рік, що незабаром завершується, буде і для слухачів, і для комсомольських пропагандистів плідним. Ґрунтовно вивчено матеріали XXV з'їзду КПРС, липневого та листопадового (1978 р.) Пленумів ЦК КПРС, десятої сесії Верховної Ради СРСР дев'ятого скликання, XVIII з'їзду ВЛКСМ. У багатьох гуртках і семінарах заняття пройшли на високому рівні, що свідчить про творчий підхід пропагандистів до їх підготовки і проведення. А творчий підхід — це насамперед особиста зацікавленість комсомольського пропагандиста у реальних результатах занять, у глибокому засвоєнні слухачами поданого матеріалу. Саме така зацікавленість, а отже й творчий підхід до політичного й економічного навчання молоді прищеплюють їм в області керівництва політгурток — С. П. Абраменку з Кіровоградського пресового цеху заводу «Червона зірка», О. А. Кудиндів з Онуфріївської райсельгосптехніки, Л. С. Запорожця з колгоспу імені Тельмана Компанієвського району, В. І. Мукоїди з колгоспу імені Леніна Новоградківського району та багатьма іншими.

Не варто чекати такої віддачі там, де заняття позначені схематизмом, поверховістю аналізу, де пропагандист проводить їх заради «галочки» в плані, практикуючи лише пасивні форми, суть яких зводиться до того, аби «відчитати» певну тему, не турбуючись про її засвоєння слухачами. Така практика нічого, крім «галочки» їй не дасть.

Велику роль у підвищенні якості проведення політзанять грає матеріальна база. До цього часу окремі кабінети комсомольського політнавчання створено лише в колгоспі імені Леніна Новоградківського та в колгоспі імені Карла Маркса Добровеличківського районів. В багатьох гуртках і семінарах заняття проводяться в незадовільних умовах, що, звичайно, не сприяє засвоєнню теоретичного матеріалу.

Лише 87 процентів комсомольських пропагандистів працюють за особистими творчими планами. А ці плани, неухильне їх виконання є обов'язковою умовою участі в русі «Пропагандист і агітатор» — п'ятиріччі ефективності і якості.

Закінчується рік в мережі комсомольського політичного та економічного навчання. Необхідно детально продумати, визначити теми підсумкових занять, підготувати питання до співбесід і заліків, ширше практикувати Ленінські уроки, зустрічі з ветеранами війни і праці, героями перших п'ятирічок. Адже нині країна готується відзначити 50-річчя першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР.

Треба активніше залучати найактивніших слухачів до агітаторської роботи, бо «молодий ленінець повинен бути активним політичним бійцем». А таким він може стати лише тоді, коли пропагандист озброїть його всіма тими знаннями, якими сильний політичний борець.

Сіють гіталовці

Хлібороби колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоураїнського району цінують кожну погожу годину, адже вони зобов'язалися в четвертому році п'ятиріччя виростити по 43,7 центнера зернових на кожному гектарі посіву.

Всі ланки складного посівного конвейера тут діють чітко, злагоджено. Раніше за інших почали сіяти механізатори комплексного загону, очолюваного І. І. Кращуком та комісаром Л. С. Білобаченком з бригади дівчат Героїв Соціалістичної Праці, депутата Верховної Ради СРСР О. В. Гіталова. Шофер Г. ГЛУЩЕНКО (на знімку вгорі) лідирує серед комсомольців. Він без затримки доставляє в поле насіння і мінеральні добрива.

Сійся, родися, щедре поле нестомних гіталовців!

Фото І. КОРЗУНА та В. ГРИБА.

РОБІТНИЧА ЗМІНА

Якби не товариш Гриппа...

— Один із кращих наших наставників, — відрекмендував літнього чоловіка секретар комсомольської організації Знам'янського локомотивного депо Володимир Мурга.

— Роман Романович Дворянінов, — некваляно подав руку майстер.

У кожному його русі, в усій поставі відчувалася впевненість робочої людини, яка звикла до поваги товаришів, до того, що його слово має вагу. Роман Романович — справжній майстер своєї справи. В локо-

мотивному депо він працює вже близько трьох десятиріч, має п'ятий виробничий розряд, кожне завдання виконує ювелірно. Така людина справді заслуговує на високе звання наставника.

А поруч верстата ветерана стояв рожевошкілий, юний Сергій Філіпенко, випускник місцевої Знам'янської школи. Наставник і підопічний. Як склалися їхні стосунки? Чи зрозуміли, чи поважають один одного?

— Роман Романович — не якийсь клас! — намагався точніше висловити свою думку Сергій.

— Зробимо з хлопця справжнього майстра, — впевнено каже Р. Р. Дворянінов.

(Закінчення на 2-й стор.).

Молоді гвардійці ланів Кіровоградщини пам'ятають: у рік 50-річчя першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР разом зі старшими хліборобами вони зобов'язалися:

одержати валовий збір зерна 3 мільйони 124 тисячі тонн;

продати його державі 1 мільйон 434,1 тисячі тонн;

одержати з гектара по 34 центнери зернових.

УРОЖАЙ-79

ПОЛЕ КЛИЧЕ!

Ульяновка

Весняні польові роботи в районі набирають темпів. У боротьбу за високий урожай четвертого року п'ятиріччя включилося 130 молодих механізаторів, серед яких 97 комсомольців. На час посівної кампанії в господарствах створено 14 комсомольських груп.

Вісімнадцять молодих трактористів закривають вологу, готують ґрунт, сіють ранні зернові в колгоспі імені Фрунзе. Володимир Дзюбар, наприклад, боронуючи зяб за зміну виконує півтори норми. Олексій Ільїн позавчора закультивував ґрунт на 24 гектарах, хоча нормою передбачено 16.

У колгоспі імені Ульянова комсомолец Віктор Козарчук за один лише день трактором Т-150 заборонував 123 гектари.

Торік хлібороби району засівали першість у республіці по врожайності озимої пшениці, вони настроєні й нинішнього року добитися щедрої віддачі кожного гектара поля.

Новоархангельськ

Два дні тому трудівники колгоспу імені Леніна читали «блискавку». В ній повідомлялося, що комсомольсько-молодіжний екіпаж посівного агрегату в складі тракториста Миколи Гавришчука, сівальників Григорія Лук'яненка, Андрія Козловця та Віталія Стецюка за зміну трьома сівалками поклав у ґрунт ячмінь на 37 гектарах, значно перевищивши норму.

Впоравшись із ранніми зерновими, хлопці сіятимуть інші культури.

Кіровоградський район

Увесь зяблевий клін у колгоспі імені Ульянова вже за-

бореновано. Чорніє свіжа рілля, прогрівається на теплом весняному сонці ґрунт. Добре попрацював на закритті вологи комсомолец Віктор Дишлоєв. На його рахунок — нілька сотень гектарів обробленого поля.

Нині в господарстві повним ходом іде сіяння ранніх зернових. Віктор успішно культивує ґрунт.

Мала Виска

Серед механізаторів і шоферів радгоспу «Кіровоградський» — 38 комсомольців. Усі вони беруть активну участь у весняних польових роботах. Багато молодих хліборобів відомі землякам своєю невтоминістю, вправністю, працьовитістю.

Так, у першому відділку швидко і доброякісно сіють ячмінь, а тепер сіють однорічні трави Валентин Сидоренко; не примушують себе чекати брати Анатолій і Сергій Здори, котрі доставляють у поле посівний матеріал. У відділку № 4 успішно культивують ґрунт Сергій Битко і Станіслав Грещук, у другому відділку — Іван Кононенко.

Хороше слово тут можна почути про владів грузівників Володимира Малюту, Сергія Царалунгу, Станіслава Бордіяна — вони возять зерно до посівних машин.

Агрегати працюють у полі в дві зміни. Безпосередньо в загінку механізаторам доставляють усе необхідне. В тому числі сямні гарячі страви. Член ВЛКСМ Микола Фурдуй доставляє на ниву паліть. Встигає хлопець від одного до другого агрегату, з одного поля на інше. Бо на комсомольських зборах, що відбулися перед початком весняних польових робіт, було ухвалено: жодної хвилини простою, працювати високопродуктивно, з повною віддачею, по-комсомольськи.

НА ПОКЛИК «ЧЕРВОНОЇ СУБОТИ»

Активно готуються до свята комуністичної праці учні Знам'янського міського технічного училища № 2. Вони вже склали і схвалили план робіт на нинішньому суботнику: кілька груп працюватиме на будівництві першого в місті дев'ятиповерхового будинку, інші збиратимуть металолом, садитимуть дерева, впорядковуватимуть сквер імені Петровського, вулиці, територію училища. Зароблені на суботнику гроші будуть перераховані у фонд миру.

На знімку: Олександр ПАСТУХОВ, Таміла СТЕФАНОВА і Наталія ЯКИМЕНКО разом з головою учпрофкому Г. М. БУНДАРЕНКОМ за складанням плану проведення «червоної суботи».

Фото Б. ВІТХІНА.

ВЖЕ КІЛЬКА років у нашому господарстві працює гурток комсомольської політичної освіти. Сімнадцять юнаків і дівчат навчаються в ньому. Серед них — механізатори і тваринники, водії автомобілів і вихователі дитячого садка, працівники контори і ріпники. Всіх об'єднує спільне бажання глибоко вивчити ленінську теоретичну спадщину, основні політичні та економічні знання, набуті навиків агітаційно-масової роботи в трудових колективах, навчитися правильно розбиратися в подіях внутрішнього життя країни, аналізувати і узагальнювати процеси комуністичного будівництва.

Цього року ми вивчаємо курс «Молоді про партію». Гуртком, як і торік, керує пропагандист В. І.

Микоїда чи спізбесіди, щоразу пише розгорнутий план проведення заняття. Кожна його розповідь насичена прикладами з життя колгоспу, району, області, країни.

Знаючи різень освіти, нахили і здібності кожного з нас, В. І. Микоїда прагне щоразу проводити заняття у формі розповідей, бесід. Інколи він разом зі слухачами неначе робить екскурсію в далеке минуле, щоб показати історичний зв'язок подій. Так, наприклад, при вивченні теми «В. І. Ленін — засновник пролетарської партії нового типу» пропагандист підвів слухачів до розуміння можливості створення такої партії в домарксистський період, змалював слухачам ту історичну обстановку, в якій жили робітники і селяни, ту боротьбу, яку вони вели

в колгоспі за роки десятиї п'ятиріччя. Слухачі Олена Зубрицька, Єва Борсук, Микола Карпенко і Петро Кумпан підготували реферати по матеріалах липневого і листопадового (1978 р.) Пленумів ЦК КПРС. Надія Проводіян налісала лекцію за матеріалами листопадового (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС і виступила з нею перед механізаторами першої тракторної бригади. Бесіди про Всесоюзний перепис населення і досягнення нашої країни та колгоспу за роки десятиї п'ятиріччя підготували і провели в колективах трудівників Єва Борсук, Олена Зубрицька.

Виконуючи практичні завдання, аналізуючи конкретні життєві факти і явища, слухачі глибоше усвідомлюють велич сьогоденних завдань, визначених XXV з'їздом КПРС, свою відповідальність за їх виконання, розуміють те, яким повинен бути їхній особистий вклад у подальше зростання економіки господарства, підвищення добробуту і культурного рівня трудівників села, всього радянського народу.

Розглядаючи кожну тему, найцікавіші питання радянського способу життя пропагандист підводить своїх слухачів до висновку про необхідність уміння практично втілювати в життя набуті знання, вести наполегливу боротьбу за здійснення ідеї і планів Комуністичної партії, Радянського уряду. І тому не випадково більшість слухачів є агітаторами, політінформаторами. Вони, як правило, і кращі виробничники. Багато комсомольців продовжують навчання чи готуються стати студентами вищих та учнями середніх спеціальних навчальних закладів. Присмію й те, що чимало недавніх слухачів системи комсомольської політосвіти стали членами і кандидатами в члени КПРС. Серед них — Олександр Кривенко, Валерій Богдан, Володимир Галяк, Сергій Кочоненко, Андрій Ялпуга. Понад 90 процентів слухачів — ударники комуністичної праці, переможці соціалістичного змагання, мають урядові нагороди. Це Петро Кумпан, Надія Сокіл, Микола Карпенко, Микола Огренко, Надія Проводіян та інші.

Партійна організація і комітет комсомолу постійно надають допомогу юнакам і дівчатам колгоспу в оволодінні марксистсько-ленінською теорією, створюють для цього всі умови. Разом з тим під неослабним контролем тримають роботу комсомольського політгуртка.

Так, нещодавно на партійних зборах слухалось питання про стан навчання в мережі комсомольської політосвіти. Зауважав пропагандист В. І. Микоїда. Ірочи пізніше це ж питання обговорювали на засіданні комітету комсомольської організації. Крім того, на комсомольських зборах ми слухаємо звіти окремих комсомольців про те, як вони працюють над підвищенням свого ідейно-політичного рівня, яку участь беруть у громадському житті колективу.

Л. ЛИХОВЕНКО,
слухач політгуртка «Молоді
про партію».

РОБІТНИЧА ЗМІНА

Якби не товариш Гриппа...

(Продовження. Поч.
на 1-й стор.).

Сергій навчається у наставника понад чотири місяці, вже багато що вміє зробити. Власне, недалеко той час, коли хлопця матиме виробничий розряд і стане повноправним членом робітничої сім'ї. Це може тільки порадувати. І цьому щиро радіє Роман Романович. Бо успіх учня — то успіх і наставника, його велика радість.

Буде з Сергієм справжній майстер, що справиться з будь-яким завданням, завжди виконає норму, дасть високоякісну продукцію. В цьому наставник бачить кінцевий результат своїх зусиль. А чи справді він вичислив, — цей результат? Скільки існує виробництво, скільки існують і майстри та їхні учні (раніше їх називали підмайстрами). Тепер ця назва звучить образливо. Бо змінилася сама суть стосунків між тим, хто навчає, і тим, хто вчиться, змінилася мета навчання.

На жаль, не всі наставники локомотивного депо (та й багатьох інших підприємств області (розуміють це. Для деяких головне — дати юнакові чи дівчині спеціальність, зробити фахівцем. Це важливо, але це не головне. Наставник — перш за все вихователь, педагог. Наставництво — один з яскравих виявів радянського способу життя, чудова реальність нашого часу, в основі якої — духовне єднання всіх поколінь радянських людей, кровна зацікавленість суспільства у вихованні справжньої зміни робітничого класу.

Роман Романович бачиться із Сергієм тільки на роботі. А часто трапляється так, що вихователь і учень не спілкуються добу чи більше, бо робоча зміна учня не завжди збігається з робочим графіком вихователя. Живуть вони в різних кінцях Знам'янки, тому немає можливості поговорити, скажімо, по дорозі додому. На запитання, чи бував наставник у сім'ї Сергія, Роман Романович задивлювався поглядами: йому це й на думку не спадало.

Не треба це розуміти як заінтриженість у неувважності до учня. В депо близько ста п'ятдесяти робітників-наставників і майже всі вони вважають своїм основним обов'язком дати учням спеціальність. Про виховання підліткового як громадянина тут майже не дбають. Сюсар Іван Васильович Бочко — заступник голови ради наставників депо, але й він вважає, що першочергове завдання наставника — навчити учня працювати, у нього зараз двоє підлітків — Сергій Здихальський і Олександр Воробченко. Та про те, щоб, скажімо, піти з хлопцями в кіно чи бібліотеку, й мови не було. Просто не заведено це на підприємстві.

А жаль Володимир Мурга навів цифри, які насторожують. Ось вони. Минулого року з різних причин звільнилося з роботи в депо 373 робітники, з них молодих — 127 чоловік. Причини цього річчя: пошук іще не знайденого шляху, вийдіння на навчання, працевлаштування за місцем проживання та інші. І вони цілком природні. Але мова тут не про них. Мова про те, що молодь часто залишає депо тільки тому, що про її інтереси мало дбає комсомоль-

ська організація, а рада наставників не може побудувати свою роботу так, щоб викликати у юнаків і дівчат зацікавленість підприємством, його колективом, його історією.

Є в депо чудовий музей трудової слави. Тут зібрано реліквії — фотографії і документи, нагороди підприємству. Тут же новачки можуть ознайомитися і з його сьогоденним днем і майбутнім. Екскурсоводи — ветерани виробництва могли б розповісти про кращих людей колективу. Це, безумовно, позитивно вплинуло б на майбутнього робітника, породило б у ньому почуття причетності до хороших справ колективу. На жаль, таких бесід на підприємстві не практикують.

Важливо знати особливості підлітка, що приходить на виробництво. Тоді легше дати йому й наставника. Вивчати характерні риси молодих робітників можна з допомогою багатьох способів. Один із них — анкетування. Воно, звичайно, не дає висловити даних, але може дуже допомогти в подальшій індивідуальній роботі з юнаками і дівчатами (якби вона велася на підприємстві). Що вона не веде, свідчить уже те, що в комітеті комсомолу не знають, хто з наставників за ним з підлітків закріплений, немає навіть таких списків.

Вони є, — каже комсомольський секретар, — у товариша Грини, а той у поїздах.

Вихід із становища, звичайно, чудовий. Дожені, мовляв, товариш Грини, голову ради наставників, коли він працює машиністом і зараз, можливо, у Пятихатках чи Міровиші.

За роботу наставників відповідає шефський сектор комітету, — не здається Володимир. — Це — Алла Міркотан і Віктор Козенко. Думається, що відповідальності за таку важливу діяльність роботи (а можливо, й найважливішу) не повинен знімати з себе й комсомольський секретар підприємства. Було б, звичайно, несправедливо говорити, що рада наставників, комітет комсомолу тут бездіяльні. Вони дещо роблять. Звідси влаштовують зустрічі наставників з молодими робітниками, інколи (раз на рік) проводять вечори трудової слави. Але робота ця ведеться так нецікаво, що всі позитивні моменти залишаються майже непоміченими.

В області чимало підприємств, де комітети комсомолу, ради наставників дбають про те, щоб підліток став не тільки хорошим фахівцем, а й чудовим громадянином своєї країни. Чимало комсомольських організацій разом з наставниками практикують проведення свят познеліття, конкурсів професійної майстерності, весторів зустрічей трьох поколінь, бесід з керівниками підприємств, батьківських конференцій. Хотілося б, щоб увесь цей арсенал заходів узяв на озброєння комітет комсомолу Знам'янського локомотивного депо. Створюється враження, що якщо не товариш Гриппа, то ніякої роботи з підлітками в депо й не проводилося б, що комсомольський комітет просто передручує виховання молодих робітників раді наставників і самоусувається від цієї справи.

В. ШАРІЙ,
спецкор «Молодого ко-
мунара».
м. Знам'янка.

ЯК МИ НАВЧАЄМОСЬ

Передмова
до політзаняття

ПРО ТЕ, ЯК У КОЛГОСПІ ІМЕНІ ЛЕНІНА НОСГОРОДКІВ-
СЬКОГО РАЙОНУ ОРГАНІЗОВАНО ПОЛІТИЧНЕ НАВЧАН-
НЯ МОЛОДІ, РОЗПОВІДАЄ СЛУХАЧКА ЛЮДМИЛА ЛИ-
ХОВЕНКО.

Мукоїда. Віктор Іванович з усією партійною відповідальністю і серйозністю виконує це доручення, з великою пропагандистською майстерністю веде політичні заняття, емліо провадить ідейно-виховну роботу серед комсомольців. Ніколи не буває зривів або перенесень занять.

Розуміючи важливість політичного навчання молоді, партком, правління колгоспу і комсомольський комітет подбали перш за все про його матеріальну базу. Зокрема, допомогли обладнати кабінет комсомольської політосвіти на громадських засадах. У ньому й проходять заняття.

Кабінет оформлено за вимогами сьогоденного дня. Тут є стенди «Як працювати самостійно над книгою», «Наші досягнення за роки п'ятиріччя» та інші, папки з усіма важливими партійними, державними й комсомольськими документами, з газетами і журналами, статтями, численні діаграми, таблиці, схеми, графіки, бібліотечка політичної літератури тощо.

Допомогли оформити кабінет художник колгоспу В. М. Коденцеа, секретар комсомольської організації Надія Проводіян, комсомолка Єва Борсук та інші слухачі політгуртка. Вони ж зібрали багато різних матеріалів і даних для папок, стендів, діаграм, таблиці та інших наочних посібників. Є в кабінеті й апарат «Леті» з кількома десятками діафільмів. Ними з успіхом користуємось на заняттях.

Для того, щоб заняття проходили цікаво й змістовно, щоб комсомольці ґрунтовно засвоювали матеріал, що вивчається, пропагандист В. І. Мукоїда заздалегідь добре готується до лекції, розпо-

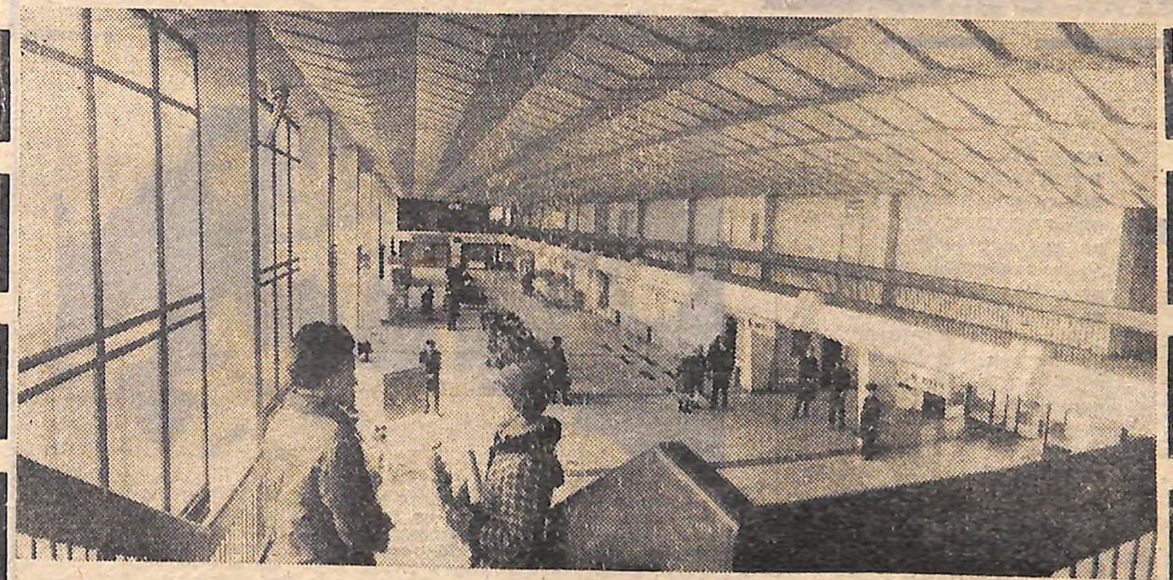
за своє визволення. Тут же показав всебітньо-історичну місію пролетаріату як головної і провідної сили в боротьбі трудящих за повалення капіталізму і перемогу соціалізму.

Під час розповіді Віктор Іванович навів цікаві приклади з місцевого життя, підкріпив сказане ілюстраціями, таблицями, діаграмами. До речі, для закріплення матеріалу пропагандист нерідко ставить запитання слухачам і з їхніх відповідей робить висновки про те, як вони засвоїли новий матеріал програми.

Кожне заняття в комсомольському політгуртку починається з огляду основних подій, що відбулися в нашій країні і за рубежом за минулий тиждень. Найчастіше роблять це самі слухачі.

В. І. Мукоїда вчить комсомольців самостійно працювати над книгою, вміння читати і конспектувати політичну літературу, твори класиків марксизму-ленізму. Великий інтерес у слухачів викликають спільне читання, обговорення та конспектування окремих творів К. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна.

Розвиткові активності слухачів на заняттях, у самостійній роботі над підвищенням свого ідейно-політичного рівня служать і практичні завдання. Наприклад, слухачі Надія Сокіл, Світлана Бубир дістали завдання дібрати матеріали та фотографії і виготовити фотомонтаж про життя і діяльність В. І. Леніна. Комсомольці Фаїна Ярмошик, Валентина Демченко і Надія Кононенко готують дані про зростання виробництва зерна

ФОТОКОНКУРС «МК» «РІДНЕ МОЄ МІСТО»

Кіровоградський аеропорт.

Фото В. ГРИБА.

ДЕНЬ УГОРЩИНИ

Минає 34-та річниця національно-го свята Угорської Народної Республіки — День визволення від фашизму.

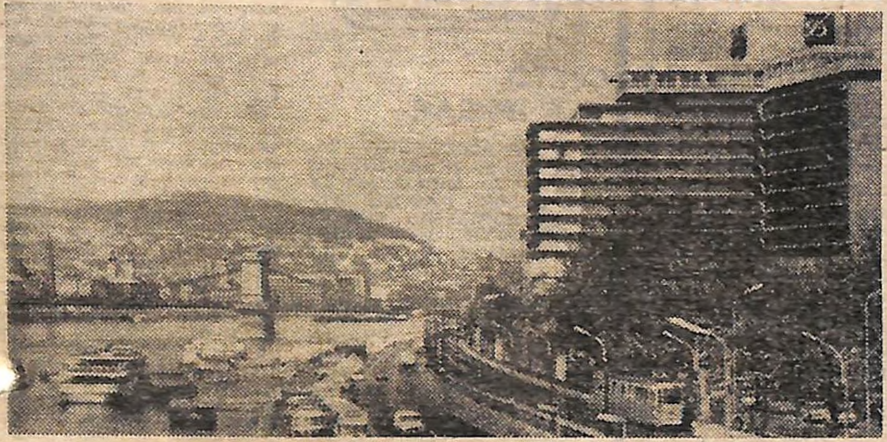
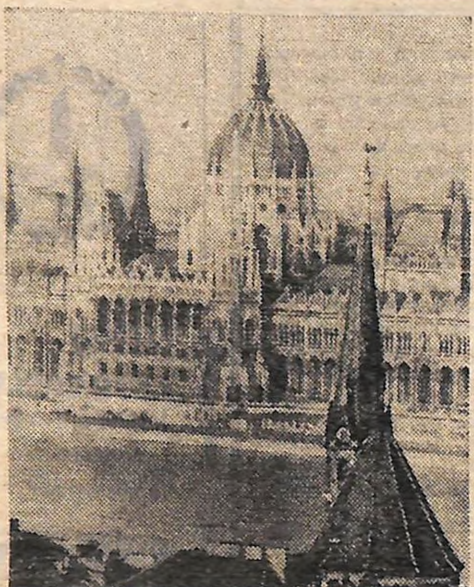
...Сьогодні, вступаючи в Союз угорських піонерів, тисячі хлопчиків і дівчаток дають Урочисту обіцянку: девіз піонерів: «За трудовий народ, за батьківщину, вперед неухитно!», привітання піонерів і киждобовів («маленьких барабанщиків»): «Еле-ре!» («Вперед!»).

Щороку, відзначаючи День визволення, по всій країні піонери виставляють почесну варту біля пам'ятників воїнам Радянської Армії. У кожній дружині можна побачити дві карти: одна відмічає просування військ Радянської Армії у 1945-му, на другій позначено місця, пов'язані з життям і діяльністю В. І. Леніна...

День Угорщини. Сьогодні його відзначає все прогресивне людство.

НА ЗНІМКАХ: вгорі — старовинна будівля угорського парламенту в Будапешті; внизу — сучасний столичний готель на березі Дунаю.

Фото В. СОБОЛЕВА,
(Фотокроніка ТАРС).

СЛУЖБА СЕРВІСУ

РЕЙД «КП»

СКІЛЬКИ

Звичайно, було б смішно спостерігати таку картину: по блискучих металевих поручнях покупець підсовує тачу з холодними й гарячими стравами, одночасно виймаючи з кишені мініатюрну рахівницю. «Клац-клац», — вибиває чек касир і каже медовим голосом:

КОШТУЄ...

— З вас один карбованець 26 копійок.
— Помиляєтесь, шановна, — спокійно заперечує відвідувач, поклавши на свій рахівничі. — Так от, ви мене обрахували на три копійки...

КОПІЙКА?

ТАК ОТО, у день рейду касир кафе «Зустріч» Л. Волкова одного з членів нашої бригади обрахував саме на ці злуполучні три копійки. Випадковість? У такому разі — чому в цьому кафе касир «забуває» давати покупцям вибиті чеки?

Не будемо вдаватися до математичних підрахунків, нагадуючи про те, що коли за день кілька сотень покупців недодавати по три копійки, то ціна копійки може відразу підскочити до досить солідних розмірів.

Але, на жаль, там, де вас обрахують на копійку, не виключена можливість, що й недодадуть якогось грама сметани, холодної закуски тощо. Так от, при контрольному закупи стріз у цьому кафе «Зустріч» виявлено (цитата з акта за 1 березня 1979 року), що «ковбаски, риби з гарніром повар О. Короп відпустила з недодаванням 20 грамів, вина портвейну недолила 5 грамів».

Грами і копійки. До вечора вони зростають відповідно в арифметичний прогресії до карбованців

і кілограмів.

Ще одне. Ідеальною чистотою це кафе теж не може похвалитися. Ми були тоді, коли відвідувачів сиділо не так уже й густо, зате прибрані столики помітили обмаль. Більшість із них «прикрашали» брудний посуд, пиляні плшки, склянки і таке інше. Єдине, що в «Зустрічі» вражало чистотою та білизною, — так це книга скарг і пропозицій, заведена цього року. Минулої річці нам не показали...

ТОГО ДНЯ ми побували в ідальні № 15, яка стратегічно досить «вдало» розташована в районі центрального ринку.

У залі чисто, не гамірно. Є умивальник і мило (ця річ навіть не в усіх туалетах ресторану є).

І все ж касир Н. Юхименко «здибувала» тим, що при контрольному закупи страв обрахувала на 8 копійок... саму себе. Факт настільки ж рідкісний, як і те, що Н. Юхименко вибиває чеки покупцям на зіпсованому апараті. Внаслідок цього на стрічці появляється така цифрова абракадабра, що в ній щось розбігається під силу й самій касирці. Власне, такі «оригінали» чеки тут вибивають не

перший день («Трохи більше тижня», — сказала та ж Н. Юхименко).

Чи є факти недоважуваних? Є. І досить серйозні. Скажімо, члени рейдової бригади при контрольному переважуванні трилітрового бутля томатного соку, який виготовляється в Петрівському харчовому комбінаті, виявили, що в посудині недолили... 300 грамів. Отже, харчовиком з Петрівського району треба пильніше тримати контроль над розливом томатного соку.

ЯВНИМ контрастом у кращому розумінні до двох згаданих ідальні була ідальня № 3. Затишне, світле приміщення. Вчасно прибрані столики. Працює гардеробна (в ідальні № 15 у шапках і обідальні, а вечірять).

При контрольному закупи страв, а потім при переважуванні їх ми не знайшли відхилень від прийнятих норм, як і порушень правил радянської торгівлі. Тим більше це приємно, що колектив ідальні у своїй основі молодіжний. Під керівництвом досвідченого кулінара, завідувача виробництвом І. І. Волохіна працює тут багато молоді, а тому числі й 4 комсомолки. Тут же щомісяця майбутні кухарі, учні Кіровоградського кулінарного училища, бувають на практиці. Вона проходить під девізом «Смачно готувати і культурно обслуговувати». Власне, це гасло визначає всі будні працівників ідальні № 3.

На закінчення хотілося б нагадати керівництву Ленінського комбінату громадського харчування міста Кіровограда, що ті не допикі, які виявила рейдова бригада, на жаль, типові не тільки для ідальні № 15 і кафе «Зустріч». Отже, висновок напрашується сам по собі: час дати серйозний бій байдужості, користолюбству і жадності, які нагадують масні й темні плями на нашому сонячному сьогодні.

Рейдова бригада обласного штабу «КП» і редакції «Молодого комунара»: В. ОРЕЛ — завідувач кабінетом комсомольської роботи обкому комсомолу, І. ЩЕРБАТЮК — член рейдової бригади обласного штабу «КП», Т. ТЕРДОХЛІБ — позаштатний інспектор міського комітету народного контролю, В. ГОНЧАРЕНКО — спецкор «Молодого комунара».

ЧЕРВОНІ ВІХИ

У тісній взаємодії з комсомолією працювала піонерська організація округу. На заклик парторга комсомолу П. П. Постішева в період збирання врожаю 1934 року сільська піонерія краю взяла найактивнішу участь у боротьбі з втратами врожаю, в охороні соціалістичної власності. Юнаки, піонери теперішнього Кіровограда і довколишніх сіл району зібрали 30 тисяч кілограмів зернової, дві тисячі кілограмів зерна. Легкокінотники — піонери і комсомольці пильно охороняли колгоспний хліб, нерідко затримували злодіїв-крадіїв.

Після створення політвідділів і послідовної перебудови комсомольських організацій за виробничим принципом допомога місцевій комсомолі партійним організаціям у піднесенні сільськогосподарського виробництва відчутно зросла.

На той час для кожного комсомольця і молодого активіста стало неодмінним правилом відвідувати політзаняття. В окремому центрі і селах нашого краю організовувалися різноманітні форми політвиховання: школи політграмоти, гуртки по вивченню історії партії, ленінізму, політекономії та історичного матеріалізму, творчі класики марксизму-ленінізму. Дальшого поширення дістали й такі форми виховної роботи, як лекції, доповіді, теоретичні вечори, ідейні зльоти, теоретичні пленуми комітетів і збори осередків, теоретичні одиниці і триденки.

Життя вимагало, щоб комсомольці наполегливо оволодівали новими досягненнями науки і техніки. Тим більше, що на зміну примітивним знаряддям праці — ралом, серпом і косам ставали плуги, тракторні сіялки, комбайни, снопов'язалки. Соціалістичне землеробство переходило на якісно нову матеріально-технічну базу.

Молодь нашого краю добре розуміла, що агротехнічні знання мають винятково важливе значення для дальшого розвитку сільського господарства і що вивчати агротехніку треба щодня, повсякчасно. Взимку 1935 року в Гайвороні відбулася конференція колгоспників-ударників. Її учасники вирішили розгорнути похід за високий урожай і одностайно прийняли лист до сільських трудівників бурякосіючих районів Одеської області із закликом розгорнути боротьбу за одержання по 300 центнерів буряків і по 22 центнери зернових з кожного гектара.

На конференції обрали делегатами в складі 12 чоловік, головним чином із числа комсомольців, які мали поїхати для вивчення досвіду до ланкової-п'ятисотенниці Марії Демченко.

Зміцнення колгоспних виробничих осередків помітно показалося внутрішньоспільною роботою. На цей час було чітко визначено

головний напрям діяльності: органічне поєднання політичного й трудового виховання молоді. В січні 1936 року в м. Кіровограді організовано обласні курси пропагандистів. Тут готували громадських вихователів для політшколи Одеської області.

1938 рік. У фондах постійного зберігання Кіровоградського обласного держархіву знаходимо повідомлення про те, що комсомольці Помічнинського паровозного депо виступили ініціаторами створення колони комсомольських паровозів імені 20-річчя ВЛКСМ. За цими відомостями — справлення мужності і подвиг комсомольців транспорту залізничних вузлів Помічнинського, Знаменського, Долинського, Кіровоградського. З підсобних робіт волею партії комуністів комсомольці переміщували на вирішальні ділянки виробництва, насаджували паровозне й залізничне господарство, у служби експлуатації та диспетчерстві залізничних станцій. Комсомольці виступали заступачем кращого, найбільш ефективного використання рухомого складу — паровозів і вагонів, налагодження зразкового порядку на станціях і пасажирських вокзалах. На залізничному транспорті створювалися зразкові показові комсомольські дільничні бригади, зміни. В комсомольському середовищі трудових колективів оголошувалися стахановські зміни і доби, а згодом — п'ятиденки, декади і місяці. Цей масовий патрістичний рух молодих трудівників промовисто свідчив про те, що лозунг партії «Кадри вирішують усе!», проголошений комуністичною партією 1935 року, успішно втілювався в життя.

Численні матеріали і документи доносять до нас подих тих часів. Комсомольці і молодь нашого краю, як і всієї країни, добре запам'ятали вислухану по радіо на одному із засідань делегатами IX з'їзду ЛКСМУ (квітень 1936 р.) полум'яну промову славного сина комсомолу і партії, людини незламної волі — Миколи Островського. Цю промову тоді передавали з Москви, де на той час жив і працював прикутий до ліжка невиліковною хворобою полум'яний письменник. Затамувавши подих, усі слухали його заклики: «Гіть! Гіть! Гіть! Тільки через трудову боротьбу до перемоги і тільки до перемоги — і нікуди іншої! Ось девіз молоді нашої країни, девіз прекрасний, девіз мужливий».

Цей пристрасний клич пролетарського письменника мобілізував комсомол нашого краю на ще активнішу допомогу партії в будівництві соціалістичного суспільства, надихав її на нові подвиги в праці і навчанні, зосереджував головну увагу на виховній роботі.

Трохи пізніше в середовищі комсомолу Кіровоградщини дістав палку підтримки заклик депутатів Верховних Рад СРСР і РРФСР про підготовку без відриву від виробництва 100 тисяч трактористок. «Сто тисяч подруг — на трактор!» — таким був тодішній девіз. Утворена 10 січня 1939 року Кіровоградська область змагалася за кращу підготовку трактористок із Запорізькою областю. В суперництві включилися між собою всі райони Кіровоградщини.

Головна умова змагання — в найкоротші строки підготувати в кожній МТС і радгоспі не менш як по 25 трактористок. Газета «Кіровоградська правда» 3 липня 1939 року повідомляла: «За приклад може правити Долинська МТС. 37 дівчат працюють у тракторних бригадах цієї МТС причіплювачами та обліковими. Всі вони вечорами відвідують заняття, на яких бригадири тракторних бригад учать їх тракторній справі. Агроном учить дівчат агротехніки. Дванадцять дівчат уже неоганно вивчили трактор, уміють управляти ним... Умогано організовано підготовку дівчат-трактористок у Комп'юльському районі. Тут навчається 113 дівчат. У Златопільському районі вчиться понад 80 дівчат».

Це був період, коли на всю країну пролунали заклики партії: «Дівчата —

на трактор!». «Комсомольці-трактористки повинні бути найкращим трактористом в МТС і радгоспі!» Значительними цюго патристичного руху були дівчата створеної в Старошівській МТС Донецької області жіночої тракторної бригади комсомолки Ілани Ангеліної.

Влітку 1939 року з ініціативи комсомольців цеху № 2 кіровоградського заводу «Червона зоря» на підприємстві міста ширився рух багаторестатників. Тоді ж на цьому підприємстві відбувся урочистий випуск слухачів школи майстрів соціалістичної праці. Трирічний курс навчання без відриву від основної роботи пройшли 129 стахановців.

Соціалізм вносив докорінні зміни в життя трудящих краю. Канули у вічність кризи, злидні, безробіття. Дедалі глибше розвивалася культурна революція: від шкіл по ліквідації неписьменності до обов'язкової початкової і далі до загальної семирічної освіти, від неї — до середньої школи і середньої спеціальної та вищої освіти.

Після XVIII з'їзду партії (березень 1939 р.) в Статуті ВЛКСМ, як відомо, внесено спеціальний розділ «Партия і комсомол», який чітко визначив місце і завдання комсомолу на новому етапі розвитку радянського суспільства. На той час у Кіровоградській області налічувалося 1800 колгоспів, у 1932 з яких діяли комсомольські організації. Користуючись наданими після партійного з'їзду пазрами, вони випустили широкую ініціативу в оволодінні і поставленні перед відповідними організаціями всієї країни дальшого господарського будівництва, виступили активними провідниками в житті партійних директив.

На час скликання в липні 1939 року першої обласної комсомольської конференції в пазах комсомолу Кіровоградщини було 31 884 чоловік. До другої конференції (березень 1940 р.) чисельність організації зросла до 64 757, а на початок Великої Вітчизняної війни — до 70 тисяч комсомольців.

З 11 по 21 квітня 1936 року у Великому Кремльському палаці проходив X всесоюзний з'їзд комсомолу. Цей представницький форум від імені комсомольців Радянського Союзу прийняв звернення до всіх бійців, командирів і політпрацівників Червоної Армії. З'їзд поставив перед Ленінським комсомолом відповідальне й почесне завдання — бути могутнім резервом Червоної Армії, готувати кадри, здатні стати душею і серцем Збройних Сил Радянської країни.

Прийняття комсомольським з'їздом такого звернення було не випадковим. Міжнародна обстановка, в якій жили радянські люди, ставали чимдалі напруженішими, тала в собі неозвезлену воєнну грозу. Тим більше, що 1933 року в Німеччині до влади прийшли гітлерівці, які разом з японськими імпералістами гарячково готувалися до війни. В цьому їм допомагала агресивна Італія.

У дальшому зміцненні обороноздатності країни вірним помічником комуністичної партії виступав комсомол, який дбайливо готував резерви для Червоної Армії. В нашому краї комсомольські організації разом з організаціями Товариства створювали військово-навчальні пункти і табори, в яких допризовники проходили загальну військову підготовку.

Комсомолія під керівництвом партійних організацій дедалі ширше розгортала оборонно-масову роботу серед населення. В усіх районах працювали школи, гуртки, клуби, де комсомольці і молодь у вільний від роботи і навчання час оволодівали військовими справами. Для задоволення величезного потягу юнаків і дівчат до льотної справи в м. Кіровограді було відкрито аеро клуб. Чимдалі більшою популярністю у молодіжності середовищі набував парашутний спорт. За прикладом комсомольців Харківської і Луганської областей проводилися такі звані військово-технічні екзамени, які вилилися в масовий рух молоді за опанування мінімуму військово-технічних знань.

В. КРАМАРЕНКО.

(Далі буде).

Продовження. Початок у «Молодому комунарі» № 3, 10, 17 лютого, 6, 13, 20, 29 березня, 3 квітня.

ТВОЯ ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ

Це була мить. Єдина мить забуття. А дійсність — ось вона. В коридорі шаленіє вогонь. Очі їсть чад. З кімнати лунає крик по допомогу...

ДЕНЬ ЗАЙМАВСЯ спровадом, неохоче, як і більшість зимових похмурих днів. Сержант міліції Олексій Холоденко здав пост, вийшов з міського відділення Держбанку і, як буває завжди, на хвилину зупинився, огледівся.

Місто вже не спало. Вулицею Леніна снували переповнені автобуси, увсесбіч поспішали пішоходи. За крок від нього пройшло двоє. Чоловік ніс на руках шедрозакутаного в теплу ковдру малюка, а жінка вела за руку дівча в теплій хутряній шубці. «Ровесниця Руслана», — подумав Олексій, і згадав про сина телом віддала в серці. Треба поспішати, аби застати «повелителя» вдома. Певно, вже збирається в дитсадок і напосідає на матір з одним і тим же запитанням: «Та де ж це наш татко?»

Почувши за собою швидкі кроки, Олексій круто повернувся на каблучках і лице в лице зіткнувся з працівницею відділення Держбанку Клевою. Вона вхопилася за рукав шичелі і, сминаючи його нервово, схвильовано казала:

— Лешо, там... за банком, на балконі будинку... жінка благає допомоги... Ой...

Завернувшись за риг приміщення, побіг. — Люди, допоможіть! Той крик пролунав майже над ним. На балконі верхнього поверху метушилася жіноча постать, із балконних дверей ішов дим. «Пожежа! Останній поверх. Квартира наріжна. Значить, двері прямо по ходу. Швидше!»

А вхідні двері виявилися замкнутими. Крізь замковий ствір тонкою цівкою струмував дим. Сержант спробував натиснути на двері руками — безуспішно. Прислухався. Там, за щитом із тонких дощок, бушувало полум'я. Вичікувати не можна. Швидко розбігся, вдарив плечем у двері. Потім ще

ДВОБІЙ

Нарис

і ще. Двері трохи прочитилися. В кількисантиметрову щілину зверху долинув шугнув чорний дим. Сержант підняв комір шичелі, опустив вушанку, намірився переступити поріг, але якийсь важкий предмет із середини намертво підпер двері, і вони далі не відчинялися. Знову кілька поспішних кроків назад, удар, другий — різкий, сильний — і Олексій разом з дверима влетів у вогняне пекло. На якусь мить. Тому, що наступної він уже знову був на площадці, майже викинутий сюди хвилею зачутого з усіх боків стінами вогню, диму і палючого повітря, що рвонулося у дверний отвір. Але за цю мить він устиг огледітися, оцінити обстановку. На кухні клубочився темний дим. Усе, що могло горіти, вже згоріло. Вогонь господарював у коридорі. Палали і тліли одяг, взуття, якісь меблі, дитячі санчата, доріжка. Душив сморід горілої вати, гуми і ще чогось такого специфічного. «Газ», — догадався Олексій. — З нього, очевидно, все й почалося.

Це ускладнювало справу. Якщо кран газової плити відкритий — у будь-яку секунду може пролунало вибух...

Наступної миті він уже тримав відро з водою. Розмахнувся, щоб дістати струменем аж у саме пекло, линув — і вже не почув ні сичання вогню, ні вибухів розпечених банок з консервацією, ні крику жінки в глибині квартири... Вода з відра потрапила на електропроводку, і його боляче вдарило струмом. Непритомніючи, відчував

лише, що м'яке, ласкаве тепло пестить йому обличчя, гріє одяг. Ось тут воно, поруч. Тільки простягни руку — і ти торкнешся його кінчиками пальців. А може, це багаття, оте багаття на Говерлі, де вони, семикласники Паєлівської школи, варили собі вечерю, навколо якого співали пісень, говорили про школу і про зорі? Ну, звичайно ж, воно. Навколо сидять його друзі і однокласники. Приємна втома і сон налягають на повіки. Ще секунда, і він засне тихо й спокійно, як дома в чистій постелі, прибраній для нього мамою. Мама! Та це ж вона сидить поруч і чомусь не помічає його, свого Лешу. Але як

чоловіка на площадку. Опустили долу. Там його підхопили чийсь руки, понесли. А на кухні в цей час пролунав сильний вибух і знову запалав вогонь.

Виходячи з під'їзду, бачив, як навколо свого господарства метушилися пожежники...

Попрямував до лісу. Безсило опустився на землю, прихилився спиною до соснового стовбура. Проклята нудота. Спазми безжально терзали все тіло...

Над містом займався новий зимовий день. Визирнуло сонце...

Він сидить поруч, такий спокійний, урівноважений, не зовсім щедрий на слова. Відповідає лише на запитання. Народився в Павлівці, закінчив місцеву десятирічку. З відзнакою закінчив курси телеграфістів при комітеті ДТСААФ. Був учнем слюсаря. А потім? Служба в армії. Зв'язківцем. Став майстром першого класу, відмінником бойової і політичної підготовки. І ось уже чотири роки служить у Світловодському міськрайвідділі внутрішніх справ. Служба як служба. Відповідальна, хоч на перший погляд, і непомітна.

— Ну, а як закінчився той день, коли врятували потерпілих? Ви їх знаєте?

Помовчав. Зібрався. І знову некаваліно. Мовляв, день пройшов, як завжди: у відділі здав зброю — і додому. «Нічого особливого не зробив». Знає, що у них усе кінчилося добре. А це — головне. Ось і все. Словом, нічого особливого. Та й не один він там був — люди допомагали... На останку хочемо процитувати слова заступника начальника міськрайвідділу внутрішніх справ Т. Раєва, сказані ним про О. Холоденко:

— Справжній комсомолец. Добросовісно виконує комсомольські доручення. Один з найактивніших слухачів у мережі політосвіти, член товариського суду. Готується до навчання в школі міліції. Я певнений, що Олексій стане справжнім офіцером.

І вже найприємніше з усього попереднього — Олексія Федоровича Холоденка нагородили медаллю «За відвагу на пожежі».

М. БЕЗСОНОВ, секретар партторганизції Світловодського міськрайвідділу внутрішніх справ, майор міліції.

В. ССКУРЕНКО, член обласного літературного об'єднання.

На знімку: Олексій Холоденко.

Фот. Ю. ДЕРУЖИНСЬКОГО.

ФУТБОЛ

„АВТОМОБІЛІСТ“ — „ЗІРКА“ — 0:0

«Автомобіліст» прагнув піднести сюрприз своїм прихильникам. Але й гост-

СВЯТО, ЯКЕ ТРИВАЄ

У СВИТЛОВДСЬКУ ЗАКІНЧИВСЯ ТРАДИЦІЙНИЙ ТУРНІР З МІНІ-ФУТБОЛУ НА КУБОК ПАМ'ЯТІ ГЕРОІВ ПІДПІЛЬНОГО КОМСОМЛЬСЬКОГО ОРГАНІЗАЦІЇ «СПАРТАК».

З ОДИНАДЦЯТИ команд учасників захоплюючих поєдинків юних футболістів, які підвищують свою майстерність за місцем проживання, відразу виділились ті, про яких наперед знали: «Новачки», а вже мають свій почерк. Це стосується насамперед спортсменів Умані, Дніпропетровська, Світловодська, Первомайська, Хлопчиків з Первомайського «Фрегата», яких тренує В. П. Резников (донедавна він працював у Кіровограді), демонстрували незабвний гарт і високі бойові якості, повсякчас прагнули до цікавої комбінаційної гри. І вони впевнено лідирували. У своїй підгрупі у п'яти мат-

ті, відповідаючи на атаки, діяли впевнено. Після відпочинку місцеві футболісти посилили натиск, намагалися повести в рахунок. Та наші земляки діяли стійко в усіх ланках, особливо в захисті воріт. І це дало їм змогу підписати мирну угоду.

«Зірка» виступала в такому складі: В. Музичук, С. Бабенко, В. Мунтій, О. Сміченко, В. Хропів, М. Журавльов, В. Самофалов, Ю. Касюк, О. Аленко, В. Богданов (В. Голнадер), В. Євтушенко (А. Карп'юк).

Наступний, третій тур відбудеться в неділю 8 квітня. «Зірка» на своєму стадіоні поміряється силами із себастопольською «Атлантикою».

В. ШАБАЛІН.

чах «Фрегат» здобув чотири перемоги. Фінал «Фрегат» зустрічався з дніпропетровською «Зорею». Вихованці Резникова впевнено атакують на всіх флангах, в усіх сенсорах майданчика. І перемагають — 2:1.

За третє місце боролись хлопчики кіровоградської «Дружини» та команда Світловодського жуну № 3. Тут узали гору місцеві футболісти (3:2).

Перехідний кубок пам'яті героїв підпільної комсомольської організації «Спартак» вручив перемайському «Фрегату» за відмінний віділом спортивної та оборонно-масової роботи обкому комсомолу Сергій Шаповалов. Організатори турніру встановили спеціальні призи: працюючу молодому гравцю, найбільш результативним футболістам. І серед нагороджених — 11-річний школяр із Світловодська Юрій Пилляцький у день фінальних ігор святкував свої іменини.

Було свято. Для кожного з учасників турніру. Для всіх юних спортсменів Світловодська.

О. ВЕРЕМЕСЬ, працівник обласного спорткомітету. М. Світловодськ.

З ПОЧЕРКОМ МАЙСТРА

У спортивному залі заводу тракторних гідроагрегатів філітмували змагання особистої першості обласної ради товариства «Авангард» з російських машин.

Вдало почав поєдинки першорозрядник Герман Михайлов. У середині турніру відзначився інженер заводу доккерських машин кандидат у майстри спорту Віктор Чернявський. Але на фіналі вперед випівав слюсар заводу тракторних гідроагрегатів дев'ятикласний кандидат у майстри спорту комсомолець Юрій Слюсаренко. Рішуче, без поразок провів змагання інженер заводу «Червона зірка» кандидат у майстри спорту Леонід Медведченко. Це й дало змогу йому та молодому гідроагрегатникові набрати по 10 очок і стати чемпіонами обласної ради товариства «Авангард» з російських машин. На третьому місці — Віктор Чернявський (9 очок). У змаганнях відзначився червоно-

ворієць Валерій Осуховський, який теж набрав 9 очок і вперше виконав норматив для присвоєння звання кандидата в майстри спорту.

Г. РЕЗНИКОВ.

На знімку: переможець турніру на першості обласної ради товариства «Авангард» комсомолец Юрій СЛЮСАРЕНКО. Фото автора.

СОНЯЧНЕ КОЛО

Другий тиждень у виставочному залі Кіровоградського художнього салону експонуються роботи учнів місцевої художньої школи.

Більшість із них присвячені 325-річчю возз'єднання України з Росією. Ця тематика розкривається у творах живопису, естампів, малюнків пером.

Автори робіт Ігор Михненко, Федір Шведов, Олена Молчанова, Юра Гончаренко, Сергій Вінник, Коля Ломанін, Саша Черноморченко та інші. — сказав заучу художньої школи Л. І. Бондар, — готуючись до виставки, старанно вивчили історичний матеріал. На створення багатьох художніх образів вплинули твори Т. Г. Шевченка (зокрема, поема

«Гайдамаки»), перегляд фільмів на цю тему, відвіданні музеїв. Учні школи детально познайомилися із побутом, костюмами, епохи возз'єднання...

А малюнки Олени Яновенко та Олени Полтавченко розповідають про сьогодення Дружини російського та українського народів.

На виставці представлено і тематичну добірку робіт «Моє місто». Серед них виділяються графіори Галі Крищенко та Ладиси Козак; робота Галі стане її дипломною роботою у художній школі.

Виставка вражає дитячою непосредністю, знайомлячи нас із своєрідним і великим світом творчості — світом солічним, ясним.

О. АНОХІНА.

ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

СКАРБУ — 300 РОКІВ

У Дубнівський краєзнавчий музей надійшов цінний скарб з 552 срібних і мідних монет. Більшу його частину становлять гроші, карбовані за часів короля Сігізмунда III, який правив у 1587—1632 роках, інші — німецькі і шведські монети першої чверті XVII століття. Є також голландський талер 1620 року. Кілька знаків так стерлися, що встановити їх «вік» і походження поки що не вдалося.

Знахідку передав державі робітник Вербського хлібоприймального пункту Є. М. Токарев, який виявив скарб на полі місцевого колективу «Україна».

К. ЗАКАЛЮК, кор. РАТАУ.

Ровенська область.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 31054.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП.

м. Кіровоград.

бул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2 45 36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-50-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України.

м. Кіровоград, вул. Гніпінки, 2.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

представники нашої області. Успішно провів усі восьмиріччя № 29 м. Кіровограда Ігор Шевченко. Серед тих, хто виступав у першій середній групі, він завоював чемпіонський титул. Його товариш по колективу Олег Тікул з Новоукраїни привіз у рідне місто срібну нагороду.

У командному заліку борцем Кіровоградщини дісталася сьома сходинка з дев'ятинадцяти.